

הלכות יחוד שבוע ו' סעיף ט'

גמ' קידושין פא. [1]

שלחן ערוך סימן כ"ב סעיף ט' [1]

דלת סגורה אבל לא נעולה
פתחי תשובה שם אות ח' [1]

Optional כשאין דרך האנשים ליכנס ללא רשות
שו"ת בנין ציון סימן קל"ח [2-3]

דעת ר' יעקב קמנצקי זצ"ל אמת ליעקב [4]
דעת החזו"א מספר דבר הלכה סימן ג' (ו) [5]

למסור מפתח לשכן
שו"ת תשובות והנהגות ח"ב סימן תרנ"ז [4]

אם מותר להתייחד במי שלבו גס בה במקום שהפתח פתוח
חלקת מחוקק יג' וט"ז [ח] [1]
שבט הלוי ח"ה סימן ר"ג אות ז' [3]

חלון פתוח לרשות הרבים
כשרואים מבחוץ רק חלק מהחדר
דבר הלכה סימן ג' יג' [6]

פתח פתוח בלילה
פתחי תשובה אות ט' [1]
דבר הלכה סימן ג' סעיף י"ד [6]

אשה שצריכה ללכת לבדיקה אצל רופא
שו"ת אגרות משה אבן העזר ח"ד סימן ס"ה אות א' [7]
שו"ת שבט הלוי ח"ד קס"ז [7]

לִיה אֵל בְּנֵי אֹמֶר רַבָּה הַבְּעֵלָה בַּעִיר אֵין
חֹשֶׁשִׁין מִשּׁוֹם יִיחּוּד / אֹמֶר רַב יוֹסֵף פֶּתַח
פֶּתוּחַ לְרִשּׁוֹת הַרְבִּים אֵין חֹשֶׁשִׁין מִשּׁוֹם יִיחּוּד

שכן אבעלה בעיר, ובגמ' דקידושין דף פ"א [ע"א] לא איתא הא דאם גס
 כו חוששין לקל אאם עבלה בעיר, איכ' מילי להצניח חזמרא עור
 בפתחו פתח דילא מאם עבלה בעיר כמו שכתבתי, וברא' בנס הא דא
 איתא מתי' אס פתחו פתחו לנשה רהיבם ואין חוששין כיון דלא
 נמצא חזמרא בהיא, וגם אין הסברא לנשה להחמיר, דרוקא בקינא לא
 דחמיר, שהיו הורוה עטאנה ספק כורא' ואסורו לבעלה מספק בטמאה
 ברא' בראיסינן ביה שיש ר' (ג' ע"א), אין להחמיר אפילו חזמרא פתח,
 משא"כ בנס הא או קבחוה. עור דברי מהגהי': עפ"י [טז] שיעודת

שו"ת בנין ציון סימן קלח

ב"ה אלטאנא, בחדש אייר תרכ"ב לפ"ק.

שאלה - מה שנקרא ייחוד עם העריות שאסור מן התורה כמבואר בטוש"ע אהע"ז (סי' כב) אם דוקא אסור להתייחד עם הערו' בחדר שנסגר הדלת או אסור גם כשהדלת מגופה ואינה סגורה.

תשובה - כתב הרשב"א בשו"ת (סי' אלף רנ"א) והגפת דלתות שאמרת אין זה ייחוד עד שיהא בית נעול דתרעא טריק בירושלמי שער נעול במנעול /במנעול/ משמע וכדמשמע התם בירושלמי בפ' המדיר דגרסינן התם תרעא טריק סוטה מוגף צריכה וטעמא כל שאינו במנעול ירא הוא שמא יכנוס אחר שלא ברשות וכעין האי עובדא דפרק בתרא דע"ז ב"נ עכ"ל ומזה נראה בפירוש שדעת הרשב"א דלא נקרא ייחוד רק בדלת נעול אמנם שדא בי' נרגא הגאון בית מאיר הובא בשו"ת ר' עקיבא סי' ק' וז"ל אמת שם הוא לשון הרשב"א והגפת דלתות שאמרת אין זה ייחוד עד שיהא הבית נעול במנעול אבל באמת זהו ליתא כדמוכח מהש"ס דדייקא פ"פ לרה"ר הוא דאין בה משום ייחוד ואיכא למידק מיני' הא פתח סתום אפילו אינו נעול והוא פונה לרה"ר או פתוח לחצר והוא עמה בייחוד בהבית הוי ייחוד וכן משמע מדאמר רב כהנא שם בקידושין (דף פ"א) אנשים מבפנים ונשים מבחוץ חיישינן משום ייחוד ופי' רש"י דשמא יצא אחד מהן ויתיחד עם הנשים הרי אף אם נימא דבחדש שיצא לחדר האנשים שבתוכו יש חשש ייחוד וכו' א"ו אפילו בלא סגירת מנעול הוי ייחוד וה"נ מוכח מהרא"ש (פ' כיצד) שכ' ונראה דבסתירה לחדר וכו' ובהרשב"א טעות סופר ועיקר כגירסת הב"י וכן העתיקו הפירוש שעל הירושלמי פ' המדיר דהיינו והגפות הדלתות שאסרת אין זה יסוד ע"ש עכ"ל הבית מאיר והסכים עמו הגאון ר' עקיבא אכן בשו"ת מהר"מ מטרנאני (ח"א סי' רפ"ז) בשו"ת הרדב"ז (חלק א' סי' קכ"א) העתיק דברי הרשב"א כמו שהוא לפנינו אין זה ייחוד ולענ"ד הלשון שאסרת אין זה יסוד כמו שהגיהו הבית מאיר קשה להבין דהכי הוי לי' למימר הגפות הדלתות אין זה יסוד לאסור ובאשר שקשה מאוד לפ"ד הגאונים ז"ל להנצל מאיסור ייחוד לפעמים שלא בדעת כשתכנסו המשרתת בחדר כשהבעל בבית לבדו שם לתקן צרכי הבית ותגיף הדלת כדרך בפרט בימי החורף ואם יחשב זה ייחוד כמעט שאין להנצל מזה לכן ראיתי לבאר הענין.

והנה בתחלה אוסיף ראיות מהגמרא שגם בלא סגירת דלתות מקרי ייחוד ותמהני על הגדולים שלא הביאו ראיות הללו דבמגילה (דף י"ד) אמרינן דבורה דכתיב ודבורה אשה נביאה אשת לפידות מאי אשת לפידות שהיתה עושה פתילות למקדש והיא יושבת תחת תומר מאי שנא תחת תומר אמר ר"ש בן אבשלום משום ייחוד ופירש רש"י שהוא גבוה ואין לו צל ואין אדם יכול להתייחד שם עמה כמו בבית עכ"ל ודרך דרוש אמרתי למה הקדים שהיתה אשת לפידות דלכאורה קשה מה חשש ייחוד היה דהרי אמרינן בקידושין (דף פ"א) בעלה בעיר אין שם ייחוד דאשה בעלה משמרה אבל י"ל דאיתא בתנא דבי אליהו (הובא בילקוט) אשת לפידות שהיתה עושה לפידות והיתה שולחת את בעלה להביאם לביהמ"ק בשילה עכ"ל פירוש שעל ידי זה נקראת אשת לפידות שבעלה נקרא לפידות על שם שילוחו ולכן כיון דהרבה פעמים לא הי' הבעל בעיר שישבה שם הוצרכה לישב תחת תומר משום ייחוד וזהו מה דאמר הפסוק ופירש הגמרא מפני שהיתה אשת לפידות שהלך לפעמים לשילה היא ישבה תחת תומר לדון מפני הייחוד אכן אי אמרינן דרק בדלת נעול מקרי ייחוד למה לה לישב תחת תומר הרי תחת שאר אילן שענפיו מרובים ויש לו צל ג"כ אין ייחוד ועוד דאפילו בבית היתה יכולה לדון בלא סגירת דלת אלא ע"כ דכל שנתכסה מן העין אפילו אינו סגור עד שאי אפשר לשום אדם לבא לשם ג"כ מקרי ייחוד ועוד ראוי ממה דאמרינן סוכה (דף כ"ה) וליעבדו חופה בסוכה אב"י אמר משום ייחוד ורבא אמר משום צער חתן ע"ש הרי דשייך ייחוד גם בלא סגירת דלת דודאי אין חשש שיתייחד אדם עם הכלה ויסגור הדלת בעדו ועוד דא"כ מה חילוק בין חופה בסוכה ובין חופה בבית אבל באמת מזה מצאנו פשר דבר שרש"י כתב משום ייחוד דסתם סוכה היו עושין בגותיהן ואין דרך ביאה ויציאה שם לרבים תמיד מפני הטורח ושמא ירד החתן לעשות צרכיו ויתיחד אחר עם הכלה עכ"ל ויש להקשות מה בעי רש"י בזה שהיו עושין סוכה בגותיהן במקום שאין דרך ביאה ויציאה שם לרבים אלא ודאי כוונתו

שרצה לבאר בזה למה דוקא בחופה בסוכה יש חשש ייחוד דאין שייך יחוד במקום שאפשר לבוא שם אדם בכל רגע כיון דייחוד הוא משום חשש זנות כל שמתיראים שיבא אדם ויראה אין חוששין לזה וזה מה שכתב הרשב"א כל שאינו במנעול ירא הוא שמא יכנוס אחר שלא ברשות ולכן אם הוא מקום שאין דרך לבוא אחר לשם נחשב בבית נעול ולזה כתב רש"י שבסוכה כיון שהיא בגג ואין דרך רבים לבוא לשם נחשב ג"כ יחוד כמו בבית סגור מה שאין כן אם החופה בבית וכן בדבורה כיון דלפעמים בשעת הדין מוציאים כל אדם לחוץ ומשיירין רק אחד כדאיתא בסנהדרין כשבדוקין את העדים יהיה זה יחוד כיון שאין אדם נכנס לשם עד שירצה הדיין אבל בכל מקום שאפשר בכל עת לבוא אדם לשם בלא נטילת רשות לא מקרי יחוד בלא דלת סגור ולכן אין ראי' מהא דאמרין בקידושין (דף פ"א) אנשים מבפנים ונשים מבחוץ חיישינן משום יחוד דכיון דאנשים לבד ונשים לבד אין דרך לאנשים לבוא לחדר הנשים לכן כשיצא אחד מהן ויתיחד הוי יחוד גמור דאינו מתירא שיבא גם אחר לשם אבל בבית ובחדר שיוצאים ונכנסים תמיד כדרכם לא שייך יחוד בהגפת הדלת בלא סגירה ומזה יש תשובה ג"כ על הראי' שהביא הבית מאיר מהרא"ש ע"ש וגם ממה שהוכיח מדאמרין בית הפתוח לר"ה אין יחוד דמשמע הא פתוח לחצר יש יחוד לפ"ז אין ראי' רק לדברינו שהכל תלוי אם מתיראים בכל עת שיבא אדם לשם דבפתח הפתוח לרה"ר לעולם מתיראים אבל בבית הפתוח לחצר פעמים מתיראים ופעמים לא כפי ענין הדיורים שם ולכן כללא כייל לנקוט פתח פתוח לרה"ר דבזה לעולם אין ייחוד וכמו כן ודאי שייך ייחוד אפילו בלא סגירת דלת בחדר בעלי' דומיא דסוכה כמו שכתב רש"י במקום שאין דיורים בבית וכדומה אבל בחדר שבכל רגע יכול לבא אדם לשם אין ייחוד בלא דלת סגור וא"צ להגי' בדברי הרשב"א שהרי החצר מטרה הי' פתוח ליוצאים ובאים אף על פי שהגיפו הדלתות כמש"כ הרשב"א שם שאינה נחבשת ביד הכותב אדרבא מתירא מן המלך שמא תזעק ויתפש עלי' עכ"ל הרי שהי' אפשר לאחרים לבא לשם אם תזעק לתפשו לכן כתב שאין יחוד בלא סגירת הדלת שמתירא בלא סגירה שמא יכנוס שם אדם אפילו שלא ברשות ואפילו לא תזעוק ועל כן כל כה"ג שמתיראים המתיחדים שיבא אדם לשם בלא נטילת רשות לא נקרא יחוד בלא סגירת הדלת, כנלענ"ד, הקטן יעקב.

שו"ת שבט הלוי חלק ה סימן רג - ז.

במחלוקת החמ"ח עם הט"ז אם בלבו גס בה מהני פתח פתוח הדעת נוטה למש"כ בט"ז להקל, דבעלה בעיר היא הקולא הכי גדולה בכל הסימן דהא שם מתירים יחוד ממש על חשבון שמתירא מבעלה וה"ט דרש"י דאוסר לכתחילה משא"כ פתח פתוח דההיתר מכח שאינו יחוד כיון דפתוח, ומ"מ עלינו להחמיר בזה לכל הדעות רק בהיתר פתוח ממש לא דלת סגורה בלי נעילת מפתח. [עיין לעיל כתבתי בעניי להחמיר כדעת המחמירים בדלת סגורה שלא יקרא פתח פתוח]. ולענין חלון שאפשר לראות דרך תוכן הקילו האחרונים. כמו פ"פ מ"מ פשוט דחלון שאי אפשר לראות דרך הזכוכית רק שהיא סגורה ואפשר לפתחו מבחוץ מכ"מ כיון שאין דרך לפתחו כמו דלת לכל הדעות אינו מציל מיחוד וכן אם היחוד בחדר הפנימי ויש כמה דלתות סגורות בלי מנעלים קשה להתיר גם לשיטת המקילים וראיתי בס' עזר מקודש נו"נ בזה להקל ובעניותי הדעת נוטה להחמיר.

אמת ליעקב

סעיף ט: בית שפתחו פתוח לרה"ר אין חשש להתייחד שם עם ערוה.

עיין בהערה⁸.

⁸ במה שנחלקו הפוסקים ז"ל אי בית סגור ולא נעול נחשב כפתח פתוח, נראה שהמחלוקת היתה תלויה במנהגי המדינות, שבאותם מקומות שנהגו שהשכנים היו נכנסים לבית בלי לדפוק קודם [וכמו שעשו הרכה בליטא] אז אף שהדלת סגורה אין חשש יחוד, ובמקומות שהקפידו על אלו שנכנסו בלי לדפוק [וכגון באשכנז] א"כ גם דלת סגורה ולא נעולה יש בה חשש יחוד. ולמעשה נראה שבאופן שיש יחוד מדאורייתא יש להחמיר, ובאופן של יחוד דרבנן יש להקל - מפי השמועה.

שו"ת תשובות והנהגות ח"ב

סימן תרנז

שאלה: איסור ייחוד ב"ביבי סיטער" (שומרת הילדים).

מצוי שהאשה יוצאת בערב מביתה לשעה שעתיים וכו', וכדי לא להכביד על בעלה לשמור על הילדים בבית, שוכרת היא "ביבי סיטער" נערה אפילו דתית מאד כדי שתטפל בילדים, אבל יש לדעת שבזה מכשילה אותו באיסור ייחוד החמור מאד ר"ל, שנמצא עם הנערה, ורק אם יש בבית עוד שני ילדים מגיל חמש או שש שמצילים בלילה מאיסור ייחוד דחשיב יחוד עם שלשה דשרי (רמ"א אבה"ע כ"ב ס"ה).

והנה מדין אשתו בעיר לדעתי אין להתיר, וכמו שביארנו במקום אחר, ובפרט כאן שהאשה עזבה את הבית עד שעה מסוימת ולא תחזור קודם, ואף אם הפתח לא נעול אלא סגור, הואיל והיום אין נכנסים לבית חבירו בלי דפיקה אין להתיר, ולדעתי ראוי למנוע הדבר, ודעת גדולי הפוסקים דבפנויה יש

איסור יחוד דאורייתא מפני שהיא נדה, ולכן הוריתי שאין להאשה לעזוב את הבית בלילה כה"ג אלא אם כן יהיו אחד התנאים הבאים:

(א) **הדלת** תהיה פתוחה ממש עם אור חזק ב"הול" ובחדר. שנמצא האיש יהיה ג"כ פתוח ומואר, דבכה"ג מפחד האיש שעלולים ליכנס, (ולדעתי עיקר ההיתר בזה בחדרים הסמוכים ממש לדלת הכניסה ולא בקומה נוספת כי לא חייש שיעלו במדרגות ואין להקל בזה).

(ב) **למסור** לשכן מפתח ולומר לו שיכול ליכנס כל הזמן מבלי לדפוק בדלת וכבר עשה כן כמה פעמים, ואם רואה שהאשה מאחרת לבוא צריך למסור לשני שכנים, כל אחד מהדרכים הנ"ל מועיל וכ"ש דעדיף בשניהם ובמק"א דגתי לאסור באדם המסיע את ה"עוזרת" לביתה דרך רחובות צדדיים בשעה מאוחרת כשאין אנשים, שראוי לחוש לאסור ייחוד, אא"כ תסע אשתו עמו.

בכל אופן בביבי סיטער קבועה בביתו בתמידות אף

כשאין איסור יחוד וכדלעיל, כבר עוררו על כך שהביא ח"ו למכשולים חמורים, ויש פוסקים שבלבו גם בה אין היתר לפתח פתוח, וע"כ צריך להרחיק מזה.

שמה יבנם משהו ודומה ממש לדין דפנימי וחלון.

ועיין הגהות בגאון מהר"צ פרנקל נדפסו בסוף שו"ע
אזהב"ע דכתב בסי' כ"ב חזון דפ"פ לרה"ר ועיין חשבות
הרשב"א סי' ארבעה המוצא לעיל סי' י"א ס"א ויעיין מ"ס
ע"ז דף ס"א ע"א ע"כ. משמע נמי דס"ל ברשב"א דמתיר
בסגור ולא נעול, ולא בגאון בדין והגרע"א דגרסי ברשב"א
אין זה יסוד דלג"י זו לא מיירי מהיתר יחוד, ומא שז"י לע"ז
דשם איתא המתכבד יינו של גוי ונותנו ברשותו בבית הפתוח
לרה"ר בעיר שיש בה גוים וישראלים מותר ופרש"י דאמר
דלמא חזי לי הכך ישראל דעברי ברה"ר ע"כ, ועי"ש בתוד"ה
וחלון וזכ"ר שם דאפשר דבכונה שהוא לרה"ר אף
בסגור ומירתת שיראובו נכנס, ואף דפתוח היינו ממש י"ל
דכא פ"פ דיתוד למחירים אף בסגור לא בא למעט פתוח
ממש דא ודאי מותר, אלא ברשב"א מוצא דמירתת מתיר
אף בסגור ולא נעול, משא"כ שם צ"י שביין בביתו של הבוי
והיין פ"פ של הבוי עי"ש בחוס' וכן נפסק בשו"ע יו"ד
סי' קל"א סק"א דלא כתב לו הבוי התקבלתי, לא מירתת
כשהפתח סגור שיכנס ישראל צעת שינסך, ועיין חשבות
הרשב"א הוצא צ"י שם, דאם הבוי דר שם לא מכני אף
פתוח ממש.

(ג) ז"ל צ"ח ר"ח ואחרי יחוד סגור נפתח או
נמשול וכו' עכ"ל, והוצא בדוכד משרים סי' ה'.
(ד) בסי' קל"א הביא את הרשב"א כ"ל וכתב עליו מה
נראה צ"פ שעתה ברשב"א דלא נקרא יחוד רק דלת
נעול אומנם שד"ר זי' נגדו בגאון צ"ח הוצא בשו"ע רע"א
ובסכים עמו הגרע"א (נביאם להלן) אכן בחשבות מצי"ע
ורד"ז (הוצאו בזה"כ א') העתיק דברי הרשב"א כמו
שהוא לפנינו אין זה יחוד, ומסיק ועל כן כל מה"ג שמחזיקים
במחיצות שיהא אדם לשם בלא נעילת רשות לא נקרא יחוד
בלא סגירת הדלת (כונתו בלא נעילת הדלת במגעול דשם
בשאלה קורא לנעול סגור, ולסגור מוגף, וע"ז סודות החשבה
שם אס מותר להתייחד בסגור ולא נעול, וע"ז מסיק
לכיתור).

(ה) ח"ב סי' ע"ו, ובמפתחות אזהב"ע שם, לאחר שבהיה
את הפוסקים שבהלכו, מסיק ומפורש להקל מדינה,
ומוסף. בחשבות ועי' צו"ד סי' קכ"ה דמוכח דדוקא נעול
במגעול בוי יחוד יע"ש לענין יו"א וא"כ כ"ז דא. ע"כ.
(ו) דכתב בחזו"א קדושין סי' מ"ה סק"א בלמנע בדברים,
כמו דמותר. בפתח לרה"ר אע"ג דבדור לנעול דלת
לא חיישין שיענול ע"כ, מה משמע לכאורכ דהיתר פתח
לרה"ר היינו אף בסגור, ולכן כתב דלא חיישין שיענול,
דא"כ כו"ל לומר דלא חיישין שיענול. ופעם פנו בשאלה
למן החזו"א אס מותר להתייחד עם אשה שבעל רוב היום
בעבודתו. בעיר והרבה פעמים מחוץ לעיר, בדירה בקומה
שני שהנכנס אליו היתה דרך מרפסת ארוכה ששימש
לעוד כמה דירות, אבל היא היתה הקטנה במרפסת, כך
שאר השכנים לא היו עוזרים לעלות וצירידתם ע"י פתחה,
וכן לא היו עוד דירות לדירה הזאת שיש לחוש שיכנסו
פחחים. ובגני מעתיק אות בלוחות את תשובת מן מר"ק:
מכתבו בגיני דעת נועב דכל שאפשר לחוש לנכנסים בכל
שע אין זה מקום סתם, וכו' נראה לפ"ז דפ"פ ברה"ר איירי
אפי' הוא צפוף שאין אדם נכנס אליו דאומת רבים עליו
בעצב אפי' באופן זה, וכן אנשים מצפנים וגשים בחוץ דאסור
איירי באופן זה, וכן אנשים מצפנים וגשים בחוץ דאסור
איירי באופן שאין חשש שיכנסו שחבריו חולים או אסורים,
ועיקרו לשמיעין דאע"ג ד' חדרים הפתוחים כל אחד לחוץ
אין בהם משום יחוד אע"ג שיש להם פתח מהלך מ"מ

בפנימי לחלון חשבו יחוד שהפנימי לבו על בית החלון ולפ"ז
בעלה בעיר איירי ג"כ אפי' בשעות שאין לחוש בעצב שיכנס
מ"מ אומת בעלה ע"כ, וכלכך צ"ח שיהיה שיש לחוש לנכנס
ובעלה בעיר יש להקל עכ"ל, כונתו בלחוש לנכנסים היינו
שכנים או מישהו אחר מהרחוב. ובשניות האחרונות הקל
גם בלי הארוך של בעלה בעיר, וכן מוכחות בעבודות דלהלן,
חזו"א דעת ק' דחז"ר אף שהוא סגור ולא נעול, ובקומה
עליונה ואינו צפוף שלא יכנס מישהו, לא מקרי מקום סתם
ולא זקוקים להיתר של פ"פ לרה"ר, ואס פ"פ פתח סתם
מקום מעבר לרבים והיינו פ"פ לרה"ר אף שהוא סגור ולא
נעול ובעונה שאין אדם נכנס אליו אף שזו נקרא מקום סתם
מ"מ מותר משום דאומת רבים עליו בעצב והוא היתר של
פ"פ לרה"ר. ובפירושו לפנימי וחלון נדחת ראיית הגרע"א
ובגב"מ, דהוכיחו מכאן דסגור ולא נעול בוי יחוד.

אמר לי חכם אחד שליט"א שפעם באה שאלה לפני
מן החזו"א ולפניו, אס מותר לאשכ לביות ביחוד עם איש
בדירה. בקומה. שגיה וכו' פשוט למן ז"ל דכיום מותר
ובלילה משעה עשר לערך דמאז אין רגילים אנשים ללכת
ברחוב אסור, וכן שמעתי מרמ"ה שליט"א שכתיר לו מן ז"ל
להתייחד במשך היום בבית צודד שחזר בעיר, אף שפתח
הבית סגור ולא נעול. וכן אמר לו מן דגם בלילה מותר עד
שעה עשר לערך דעד אז מאי שיכנסו, בלדון כי ביחוד עם
פנויה. חזו"א דס"ל למן דסגור ולא נעול בוי פ"פ לרה"ר,
ובהלן עוד נכתב אי"ה, לענין פ"פ לרה"ר בלילה.

(ז) בסי' ה', לאחר שבהיה את הגרע"א דמחזיר, הביא את
הפתח בשם הרד"ז ואת המצי"ע, ואת כר"י, ומסיים
אחריכס א"כ מצאנו להקל, ועיין בשו"ע מהרש"ם ח"ב סי'
ע"ו ובמפתחות שם, ואף דבכמשך דבריו שם חושש לגרע"א,
ולא ככרע צהלעל במקילים, מ"מ נראה שם דעתו נועב
למקילים.

(ח) בכלל קצ"ו בבני"א י"ח, רוצה להוכיח, מדן אנשים בחוץ
וגשים בפנים או איפכא דאסור, דפ"פ לחז"ר אסור
להתייחד, חז"ק שם, דחיישין שמה יאל או יכנס אחד אל בית
הגשים ומשמע לכאורכ דר"ל אעפ"י שאין הפתח צפופים נעול,
אף ד"ל דמש"כ רש"י ואס יאל אחד מכן אין זה יחוד דמסתפי
שמה יאל אחד מכן אחריו ר"ל שירצה ללכת וימלא הפתח נעול
מ"מ פשעא דלישנא משמע שאפי' הפתח פתוח אסור עכ"ל.
כונתו בלעפ"י שאין הפתח צפופים נעול וכו' היינו לאחר
שנכנס לבין הגשים, וכן י"ל ברש"י דמפרש את הברייתא במחזיר
אנשים בפנים משום דא שילא לבין הגשים מירתת שחברו
יבא אחריו, היינו לאחר שילא בראשון לבין הגשים ונעול חושש
שחברו יבא אחריו וימלא שדלת נעולה ויחשדו שעבר עבירה,
מ"מ פשעות הלשון משמע שדלת סגורה ולא נעולה, דאי
פחוחה לגמרי א"כ זהו כחד אחד גדול, ומה שכחצ החכמ"א
שאפי' הפתח פתוח אסור היינו לא נעול. ועכ"ז או ס"ל
לחכמ"א דסגור ולא נעול בוי יחוד והיינו אף כשהדלת פונה
לרה"ר כמו שכתב בגאון צ"ח בחשבות רע"א סי' ק' וכן ס"ל
לגרע"א בחשבות ק"א, א"כ מאי מוכיח מכאן דפ"פ רק לרה"ר
מותר אבל לחז"ר אסור דין פנימי וחלון דכוי כפתוח לחז"ר,
הא בזה"ג אף לרה"ר אסור, ודין זה הוא בלמנע אחד מראיותיו
של הדין דיתוד היינו אף בסגור ולא נעול ולא חלק דכאן
בוי נזר, ואף דס"ל שם לגב"מ דרק פתוח לרה"ר מותר אבל
פתוח לחז"ר אסור אף דפתוח ממש ואפשר להסתכל לפניו,
והוא משום דס"ל דפתוח לחז"ר לא מירתת מאחר שאין דרך
אנשים לכנס לחז"ר זה, אבל בפנימי וחלון שנמצאים אנשים
כאן בחדר אחד ואס היתה הדלת שצד החדרים פתוחה אפשר
להסתכל ודומה לרה"ר, לכן ז"ל דהאסור משום שדלת סגורה

שו"ת אגרות משה אבן העזר חלק ד סימן סה

א. אשה שצריכה ללכת לבדיקה אצל רופא.

בדבר אשה שצריכה ללכת לבית הרופא שצריך לבדוקה כשהיא ערומה וגם בבית הסתרים שא"א זה אלא עם הרופא לבד בחד סגור, ואף כשיש איזה אדם בהמשרד בחדר אחר הא אין הדרך להכנס שמה, ומעשים בכל יום שאף נשים של ת"ח ויראי ה' מתייחדות עם הרופא במשרדו וגם היא עצמה בלא בעלה הולכת להרופא, הנה ההיתר שנתפשט הוא משום שהרופא אף אם הוא נכרי הרי הוא טרוד במלאכתו לסלק מעצמו תאוותו, ואף כשכלה מלאכתו שהוצרך להתעסק בה אם הוא בזמן שקבע שיבואו אליו החולים הרי לא יוכל לשהות עמה עוד זמן מפני אלו שמחכים שם ואף אם עדיין לא באו שם חולים אחרים הרי חושש שיבואו עוד אחרים. וכשנשארה היא באחרונה שידוע שיותר לא יבואו שליכא טעמים אלו סומכות ע"ז שאיכא להרופא משרתת במרפאה (אפיס) שלו ואם תתאחר יותר זמן מכפי הרגיל ייראו שלא תחשוד את הרופא, והרופא אף שהוא נכרי ימנע מזה כדי שלא יצא עליו שם רע ויתמעטו החולות לבא אליו מפני בעליהן שלא יניחום לילך לרופא זה. אבל מה שמתיחדות עם הרופא אף כשאין לו משרתת ואף אחר הזמן וגם ע"י יחוד זמן מיוחד לה בעצמה נראה שאין להתיר ומוכרחת לקחת עמה אחד מבניה ואם אין לה יהיה מוכרח הבעל לילך עמה, אבל לא נאסרה על בעלה אף כשהלכה בעצמה דאין אוסרין על היחוד.

שו"ת שבט הלוי ח"ד קס"ז

עשרת הדברות בענין הנהגת צניעות

שבהליכת נשים לרופאים

- א. שלא להרבות צנזורי רופאי נשים בכלל, כי יש בזה חששות טובה מנגיעת פריות שלא לצורך וכי כאשר בארתי בענין צניעות שצטט הלוי ח"ג סי' קפ"ו.
- ב. במקום הצורך לבחור אם אפשר באשה רופאה נשים.
- ג. ואם אי אפשר באשה, וגם שהאיש הרופא מומחה יותר אין צדיקו לאסור במקום צורך.
- ד. לא לבקר כלל אצל רופא מומחה בפרטיות וחשוד מפירסם על העריות.
- ה. בכל אופן לא ללכת רק בזמן הצנזורי הקצוצים לרבים דשכיחי רבים חב ממעט החשש וגם אז בצנזורתי פרוד.
- ו. במקום דלריך ללכת באופנים הנ"ל ראוי שלא ללכת לבד אלא בלויית אשה כשרה שתחבכ לה שם.
- ז. דעתי יותר נוטה שאין זה מהנכון צ"כ שילוח אותה בעלה וימתין לה בחדר המחנה לשבת שם עם נשים פרואות כרגיל במקומות אלה ותקנתו בזה קלקלחו.
- ח. אע"פ שקשה להעמיד לגמרי דת על חלה לענין איסור יחוד צנזון זה עליה להשתדל שלא חסגר דלת חדר הטפול, ועכ"פ שלא לסגור במפתח. ע"ע ח"ז סי' קצ"ט.
- ט. מלבד חששות של יחוד הן הרגילות שרופאי נשים מיעוזה להנשים בענין מניעת הריון ועוד דברים המנגדות לקדושת תורתינו הק' ע"כ יש ללמוד להנשים שלא לקבל מהם רק כאשר יורו להם מורי הוראות מובהקים שטערה ויראה ה' נר לרגלם.
- י. שלא להאריך בשיחה עם הרופא בשעת הטפול ולא אח"כ אלא רק כמה שנוגע להצורך בייחוד.

מנפח לרחמי ה'